

Универзитет у Београду
Рударско-геолошки факултет
Изборном већу

Предмет: **Приговор** на извештај Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање доцента за ужу научну област Динамичка геологија

Увод

Улажем приговор на Извештај о пријављеним кандидатима за избор у звање доцента за ужу научну област Динамичка геологија, који су потписала три члана Комисије: др Маринко Тољић и др Наташа Герзина, ванредни професори и др Лука Пешић, редовни професор у пензији.

Приговор је резултат моје оцене да је Извештај написан лоше, да су ставови изнети у њему недоследни и пристрасни и да су закључак и предлог неутемељени. Извештај је највећим делом написан у корист једног кандидата, др Уроша Стојадиновића, при чему је квалитет другог кандидата, др Ане Младеновић, углавном занемарен, а садржај њене пријаве на више места у Извештају произвољно дискредитован. Моја оцена је заснована на неколико чињеница до којих сам дошао личним увидом у Извештај, а само оне које сматрам најважнијима укратко приказујем у даљем образложењу приговора. Поред тога, желим да наведем и неколико директних и индиректних разлога због којих и дајем овај свој лични суд о наведеном Извештају: 1) био сам члан комисије за одбрану докторске дисертације кандидата др Уроша Стојадиновића, 2) био сам ментор за израду докторске дисертације кандидаткиње др Ане Младеновић, 3) последњих пет година сам члан панела за евалуацију истраживача на пост-докторском нивоу из читавог света, за програм Марија Склодовска Кири и 4) активно се бавим унапређењем квалитета кадрова на простору високог образовања у Србији.

Образложење

У приказу готово свих аспеката који су важни за избор једног доцента, Комисија се у свом Извештају одлучила да кандидаткињу др Ану Младеновић дисквалификује и да тек из тога да одлучујућу предност кандидату др Урошу Стојадиновићу. Остављајући по страни бројне мање недостатке и нејасне формулације који постоје у Извештају, осврнућу се само на пропусте Комисије садржане у трима у основним аспектима: оцени научног рада, оцени искуства у настави и оцени испуњености услова пријављених кандидата.

У оцени научног рада Комисија се упустила у детаљно преиспитивање категоризације радова из пријаве др Ане Младеновић - претежно резултата из категорија саопштења на скуповима. У овој рекатегоризацији чланови Комисије су били веома ревносни, а најважнији исход овог посла јесте одрицање кандидаткињи да је испунила један од ближих, а обавезних услова за избор у звање доцента („најмање један рад у домаћем часопису”. - Критеријуми за стицање звања наставника на Универзитету у Београду

/пречишћен текст/). С друге стране, у случају пријаве др Уроша Стојадиновића, Комисија од почетка обавља класификацију радова сама и притом даје своја сопствена тумачења. У таквој категоризацији, према Комисији, један исти рад може да буде и у категорији М20 и М50, зависно од потребе, односно како испуњење већ наведеног услова не би дошло у питање. Због усмерене пажње на то како да једног кандидата формално дискредитује, Комисија није, изгледа, имала времена да се упусти у оно што је био њен прави посао, а то је коректно и непристрасно поређење најважнијих научних резултата оба пријављена кандидата, и то не само у виду броја радова и импакт фактора часописа, већ путем нечега што је основ сваке евалуације, а то је процена конкретног научног доприноса кандидата у побројаним радовима. Да је Комисија желела прави увид у квалитет кандидата, онда би у своју процену морала да укључи и то да др Ана Младеновић има два рада који су директно прозашли из њене докторске дисертације, да је њен допринос у овим радовима далеко најважнији од свих коаутора, да су два таква рада објављена у години одбране докторске дисертације, што је, у најмању руку, резултат изнад европског просека, као и то да све ово претходно наведено важи за особу која је у тренутку одбране докторске дисертације била најмлађи доктор из гео-наука у Србији. Помињање цитираности као фактора за процену научног утицаја резултата овако младих истраживача само је реалан показатељ академске необавештености потписника Извештаја. Нажалост, не само што није нашла за сходно да се неке од наведених оцена нађу у Извештају, Комисија је, вероватно из истих побуда, дозволила и да се у списак радова др Уроша Стојадиновића уврсти нешто што, према свим правилима приказа резултата научно-истраживачког рада, тамо никако не спада! Рад под редним бројем 1.3, који је наведен као врхунски научни резултат (М21), не може никако бити третиран као преостала два рада кандидата, који су иначе објављени у истом издању истог часописа. Тврдити супротно представља кршење неколико канона из Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду. Ипак, лично сматрам да је досадашњи научни допринос др Уроша Стојадиновића већи од овог пропуста и никада се не бих сложио да кандидат због тога треба да буде дискредитован или дисквалификован. Али инсистирам на овом, више него грубом пропусту, јер је он упечатљива слика колико је Комисија свој посао урадила непринципијелно, уз примену двоструких мерила, кажњавајући једног кандидата за лошу категоризацију СВОЈИХ ПОСТОЈЕЋИХ радова, а дозвољавајући другоме да у списак својих убраја радове којих на листи електронских претраживача под његовим именом НЕМА (видети: КОБСОН, Web of Science и друге претраживаче).

У **оцени искуства у настави** др Ане Младеновић Комисија искључиво цитира наводе из пријаве саме кандидаткиње, а само укратко преноси и садржину препоруке проф. др Радмиле Павловић. Уз то, Комисија истиче да "...ангажовање кандидаткиње није имало формални карактер", што није тачно. На другој страни, више од половине подужег описа о наставној активности др Уроша Стојадиновића представља отворен хвалоспев чије порекло уопште није јасно, па највероватније представља резултат личног увида Комисије. Ако је тако, Комисија је требало да позове кандидаткињу др Ану Младеновић, у чију наставну активност очигледно није имала довољно увида, на приступно предавање, а на основу ближих критеријума за избор доцената.

Најзад, у **оцени испуњености услова** Комисија је као недостатак навела да др Ана Младеновић није слушала предмете „из домена динамичке геологије“, а који се похађају на основним и мастер студијама. У својим пристрасним конструкцијама чланови Комисије нису доследни, али јесу веома упорни, тако да овде наводе и члан 129. став 5 Статута РГФ-а, који предвиђа да „*Наставници бирани за уже научне*

области из става 3 и 4 овог члана дужни су да, према потреби, учествују у извођењу наставе из свих предмета и наставних дисциплина које припадају тој ужој научној области". Тако Комисија преузима овај израз намере да се људски ресурси на факултету искористе на најбољи могући начин, да би поткрепила своју личну, благо је рећи, кратковиду, премису: „...да би наставник који предаје предмете са једне уже научне области требало да је исте и слушао...", а онда и да би закључила: „да је образовање др Ане Младеновић неадекватно за наставника на ужој научној области Динамичка геологија". Колико некреативног напора да се одређени кандидат за наставника дисквалификује, чак и критеријумима којих нема ни у Закону о високом образовању, ни у правилницима Универзитета у Београду, да не помињем Стратегију и Акционе планове за њено спровођење? Чланови Комисије поклањају велику важност овом свом ставу, будући да се слична формулација налази и у закључку. То само показује да Комисија жели да др Ани Младеновић затвори врата не само овог конкурса, него и свих будућих конкурса за наставнике за ову ужу научну област. Да ли Комисија овиме одриче могућност конкурисања свим кандидатима за наставнике, који нису завршили одговарајући смер на основним студијама? Најзад, морам да питам Комисију, смем ли ја и даље да држим предмет који се зове Вулканологија, јер предмет истог наслова никада нисам слушао?

Закључак

Чланови Комисије су имали добру прилику да се изјасне у корист кандидата др Уроша Стојадиновића и то само на основу његових научних резултата и њихове личне процене да су ти резултати бољи и квалитетнији од резултата др Ане Младеновић. Такав извештај би био потпуно у складу с правилима за ангажовање наставника у европском образовном простору (видети: The Code of Conduct for the Recruitment of Researchers - <http://ec.europa.eu/euraxess/index.cfm/rights/whatIsAResearcher>). Такво мишљење би сигурно било исправније и поштеније, а морам рећи и храбрије. Нажалост, чланови Комисије управо нису имали ово последње, јер коришћење дискреционог права и испољавање личног мишљења у процени научних резултата младих истраживача нема заклон у произвољним тумачењима бројних правилника и критеријума. Увек је много лакше, а и безбедније, наћи формалне непрецизности и завршити задати посао нечијом дискредитацијом, па макар она била базирана на најмање значајном делу научних резултата онога чији се квалитет процењује.

Овим приговором указујем на изразите пропусте у Извештају који је Комисија урадила на произвољан, недоследан и непринципијелан начин, што за мене представља показатељ и јаке пристрасности и слабе компетенције. Прихватање оваквих "извештаја" може да има дугорочно негативне ефекте за развој научног подмлатка и унапређење кадрова на овом факултету. Стога предлагем Изборном већу Рударско-геолошког факултета да **НЕ ПРИХВАТИ** Извештај који је предмет овог приговора.

Београд, 15.12.2015. год.

Проф. др Владица Цветковић